

"כי שבר גדול הושברנו"

"כי מה זה לפתע באמצע חיינו לכרוע פתאום ולמות"/ אברהם חלפי

גיא נולד ברמת-גן ב-19.5.81 יום ג' פעמיים כי טוב. תינוק גדול וחייכני שכל הואיו איחלו שיגדל יצמח ויצליח. תינוק שקט, קל ונח, בעל מבט חודרני. אוהב סיפורים. בדרך כלל, אהב גיא לשמוע אותו סיפור אין ספור פעמים, עד שידעו בעל פה. כאשר פקעה סבלותי והייתי מנסה לדלג על מספר שורות, וגיא היה קשוב לכל מילה היה נדרך, מתקן מייד את שהשתבש דורש לחזור על הסיפור בשלמותו.

כבר מימי ילדותו הראשונים הקפיד גיא על הסדר והנקיון. כשהיה בן כחצי שנה והחל לזחול על השטיח, אירע שברגלו הקטנה קיפל את שוליו. מיד היה שם על עקבותיו ומישר את הקיפול.

ילדותו של גיא היתה מאושרת ושלווה, ללא מטפלות וללא שמרטפיות, כי אני, אמא של גיא החלטתי מבחירה, להיות אמא במשרה מלאה ולהעניק לו את כל תשומת הלב. בעצם רציתי כאמא של גיא להיות מהמתנה היקרה בשלמותה. וכך היה עד שהגיע

לכתה ב'.

בגיל שלוש צעד לראשונה לגנון. כבר ביום הראשון עצר כמאה מטר משער הגן ואמר: "אמא, לבד, לבד" ניתק את לפיתת ידו מידי ונכנס לגן. בתוך המולת הבכי של הזאטוטים הנפרדים מאמותיהם לא נשמע קולו של גיא. הוא התמסר מיד ובשלמות לצעצועים ולמשחקים. ושוב, תמיד חזר הביתה בבגדים נקיים. רבים מילדי הגן היו ממוצא תימני וגיא שעמד על ההבדל בינו לבינם ביקש, "אמא גם אני רוצה להיות

תימני". נאלצתי לסרב לבקשתו זו ולהסביר לו שרצון שלו, לא יוכל, כנראה, להתגשם. אחרי הצהרים הרבנו לבלות בגן השעשועים של השכונה הרמת-גנית. גיא אהב להשתעשע בנדנדות ולרוץ אחרי הכדור. כשלא הצליח לתפוס את הכדור, היה יושב ובוכה, מקשה ושואל - "למה הכדור עגול?".

ב-1986 כשהיה גיא בן חמש, עברנו לגור בהרצליה. בתחילה, לא אהב גיא את המעבר. הוא היה רגיל לשכונה שוקקת הילדים שעזב מאחוריו, ילדים בני גילו שהיו חבריו שהכיר ואהב בכל ליבו. אבל, כדרכם של ילדים, כשנכנס לגן חובה, הסתגל יפה למקום החדש ואף הוא התחבב על הגננת ועל הילדים האחרים. זכור לי במיוחד נסיונה של הגננת לגמול את גיא מרגישותו לנקיון. היא טבלה את ידיו הקטנות בקעריות של צבעי ידיים, בגוונים שונים. גיא בכה על בגדיו שהתלכלכו ועל ידיו המוכתמות, אבל זה היה כאמור שיעור חשוב בהסתגלות ובהשתלבות. מגיל חמש גיא זכה לחינוך מוזיקלי. הוא ניגן בפסנתר במשך שמונה שנים ורק מחמת לוח הזמנים העמוס של מגמות המחשבים זנח תחביב זה.

ב-1987-1993 גיא בבי"ס יסודי "שזר" הרצליה.

גיא למד בכתה יוקרתית משולבת לאחר שעבר ראיון קבלה לכתה. בכתה ד' גיא הזמין את חבריו לכבוד יום הולדתו לסרט "הסיפור שלא נגמר". כבר אז גיא למד את המסר החיטכי של הסרט: תמיד יש לדעת להתמודד עם משברים מבלי לאבד תקווה. מסר שליווה את חייו. בכתה ה' ניגן דואט עם חברו שניגן בכינור, בפני תלמידי הכתה, במסגרת שיעור חברה.

בגיל עשר קיבל את המחשב הראשון, כלי ממנו לא ניתק אף פעם. בכתה ו' כתב עבודה בנושא "השפעת משחקי המחשב על הילדים", עבודה שזכתה להערכה רבה. מתנת בר-המצווה שלו היתה נסיעה לסמור סקול באסקוט שליד לונדון. לאחר כחודש שב הביתה מלא חוויות ו...עם מזוודה מלאה בבגדים נקיים ומסודרים. גיא סיפר שלפני חזרתו הביתה מסר את כל בגדיו למכבסה. הוא הביא לנו מתנות קטנות שימושיות ובעלי טעם טוב. לעצמו לא קנה דבר, שהרי היה בחו"ל במשך חודש ימים, נהנה וחווה שלל חוויות שהן היו לדבריו המתנה הכי יפה שקיבל.

ב-1993-1996 גיא בחט"ב "יד גיורא" הרצליה.

בדרכו השקטה והצנועה היה גיא חדור אמביציה. תכונה זו באה לידי ביטוי ברצונו להתקבל לכתת התקשוב היוקרתית בחט"ב "יד גיורא". ולאחר שעמד בהצלחה במבחנים במתמטיקה ואנגלית אכן למד במגמה זו. חידק המחשבים ניתב את חייו. את זמנו הפנוי בילה בנגינה ובטיולים עם כלבו האהוב לאקי, כלבלב הפינצ'ר, חברו וידיד נפשו לאחר שבע שנים של רעות עמוקה, נדרס לאקי ומת. הפרידה ממנו היתה קשה מאד ומאז סרב גיא לגדל כלב אחר מחשש שיאלץ להיפרד שוב.

ב-1996-1999 גיא בחט"ע "יד גיורא", במגמת תכנון ותכנות מערכות מחשבים.

יחד עמו המשיכו ללמוד במגמה זו כמחצית מתלמידי כתת התקשוב. בחופשת החגים של כתת י' נסענו לירדן, גיא התלהב בעיקר מהעיר פטרה ומהעיר ג'ראש. נסיעה נוספת באותה שנה היתה לטורקיה, גיא נהנה מהשיט לאיים, מהשוק הססגוני ומהמסגד הגדול "איה סופיה". בכתת יא' שובץ ללימודי 5 יח"ל מתימטיקה ו-5 יח"ל פיסיקה. אבל מיד בראשית שנת הלימודים, נכווה גיא בשמן רותח. בעקבות התאונה, הוא אושפז במחלקת הכוויות בבית החולים "בלינסון" למשך כשלושה שבועות. גיא גילה בנרות, איפוק וגבורה רבה בהתמודדות עם הכוויה הקשה. הוא שמר על מצב רוח טוב, היה סבלני מאד במשך כל תקופת הטיפולים הכאובים ובהומור העדין שלו היה מבקש ממני לצאת מן

החדר "כי חברת המשפץ מגיעה" על מנת לטפל בו. ההעדרות הממושכת מן הלימודים שינתה מעט מתכניותיו והוא סיים בהצטיינות את לימודיו עם 4 יח"ל מתימטיקה ו-3 יח"ל פיזיקה. הוא התכוון להשלים את יתרת היחידות לאחר סיום השירות הסדיר.

בחופשה שבין כתה יא' לכתה יב' נסענו לטיול בארה"ב. טיול מחוץ אל חוץ. גיא התרשם מאד מהגבהים של הבניינים ומהעוצמה ששדרו מבנים כמו בנייני התאומים, עוד נהנה גיא מפסל החירות ומשמורת הטבע באזורי הברייס קניון, מן הגייזרים ומעצי הסאקויה. הוא נהנה הטאה מרובה מהסיוור ב"יוניברסל סטודיו" עתיר הפעלולים והכי הכי אהב את הדיסנילנד. שם עברתי עם גיא בפיק ברכיים ובעצימת עיניים את כל המתקנים המסוכנים והמפחידים, ולקראת סיום קראתי את "ברכת הגומל" על שהצלחנו לעבור הכל ובשלום.

ב-1999-2000 גיא המשיך את לימודיו בעתודה הטכנולוגית במכללת "אורט הרמלין" במגמת המחשבים.
הוא סיים את לימודיו בהצלחה כטכנאי מחשבים.

ב-16.5.2000 התגייס לצה"ל לשירות סדיר.

במשך שנת השירות הראשונה, עבר גיא קורסים רבים בנושא תקשורת מחשבים ובסיום קורס הדרכה ביחידת קשר - מודיעין, זכה לרכז את ההדרכה במדור בו שירת. גיא רצה לשרת בגלילות, קרוב לבית, בתקווה שיוכל תוך כדי השירות גם ללמוד לתואר אקדמי. גיא אהב את התפקיד אליו הוא שובץ ותמיד ציין ואמר שהתפקיד מעניין ומרתק אותו. מסירותו לעבודה ולתפקיד בלטו בשעות הרבות אותן ביצע בשמחה וללא תלונה. מעולם לא התפאר בהעלאה בדרגה או בכל ציון אחר שקיבל, עליהם למדנו רק כשצריך היה לתפור דרגות חדשות או סימן אחר למדיו. גיא שירת בדרך כלל בבגדים אזרחיים, כך, שלעיתים חלף זמן עד שלמדנו על קידומו.

בשנה הראשונה לשירותו בצה"ל, החלה לבקוע מחדרו מוזיקה קלאסית וידענו שמשחו מן החינך המוזיקלי ארוך השנים חוזר להניב פירות. בחודש האחרון שלפני האסון, חזר לנגן במרץ רב הוריד תווי נגינה מן האינטרנט והשמיע לי את הפנטזיה של שופן. כל כך הייתי גאה בו. גיא היה המדריך הצמוד שלנו בכל הקשור למחשב הוא הדריך וסייע באופן ממש, והיה מקליד עבורי מבחנים וציונים, תמיד ברצון ובחיוך. לחיים הוריד משחקי שח ושש-בש, הדריך אותנו בסבלות רבה, בכל מה שקשור לדואר אלקטרוני ואינטרנט. לפעמים היינו נפעמים ממהירות ההפעלה וסלילת הדרך לאנשים כמונו במכשיר חדיש זה. כחבר, ידע גיא להחמיא ולפרגן לכל חבריו. על כולם נהג לספר שהם מוכשרים, מחוננים או גאוניים. כך נהג להפליג בשיבחם אם היו כאלה שהיו מוכשרים פחות, מעולם לא אמר זאת והיה מעדיף לשתוק מתוך כבוד. היה לו לגיא חוש אסתטי מפותח וטביעת עין חדה בכל הנוגע לחזות החיצונית של אדם או לחזותו החיצונית של מקום. בבית, תמיד כשהזאתי תמונה או רהיט כלשהו, או אם תליתי ציור חדש, מיד הבחין בכך וידע להחמיא ולשבח.

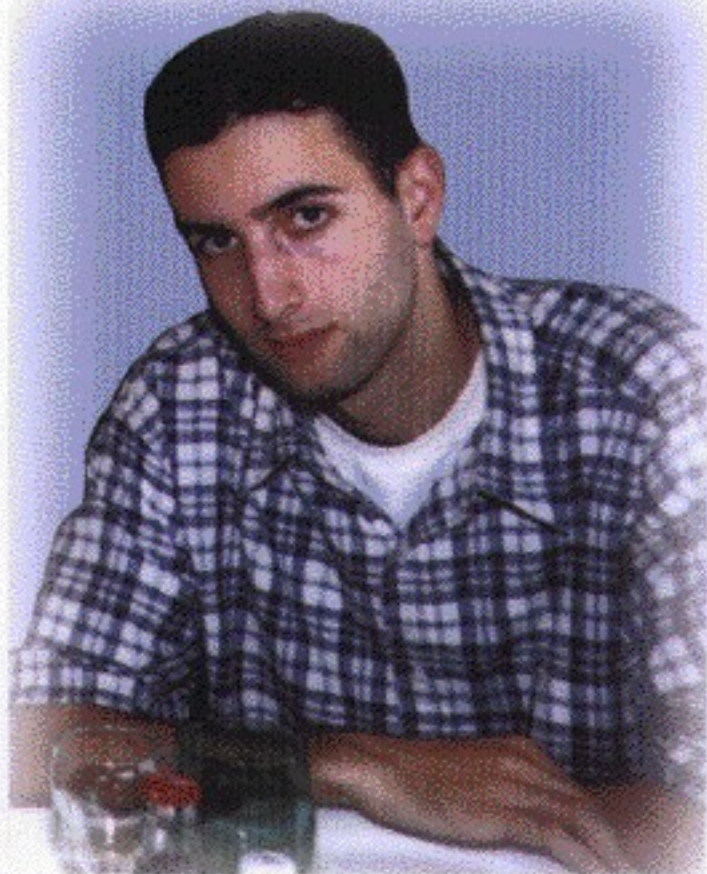
גיא היה נער גבוה מאד (1.90) ודק. במשך שנים ארוכות היינו שותפים במירוץ ההשמנה. אני הכנתי, בישלתי, אפיתי ורקחתי, וגיא...אכל. הוא עשה מאמצים אדירים לעלות במשקלו. פסטות, גלידות שוקולד ופיצות, היו חלק בלתי נפרד מן התפריט היומי שלו. כל הזמן היה חוזר ושואל "איך, איך מעלים במשקל?". המאמצים שהשקיע בתחום זה וגם בחדר הכושר, אכן, הניבו פרי וסוף סוף עלה במשקל ונראה גברי ונאה. בשנה האחרונה, אי אפשר היה שלא להבחין בהתבגרותו הנפשית של גיא. הוא היה ער למצב החברתי במדינה, לפערים החברתיים והכלכליים בארץ, התעניין בנושאים סוציאליים וברעיונות מרקסיסטיים. הופתעו כשהתברר לנו שהוא חר לעצמו את שם העט "אנרכוס" לצורך ההתכתבות באינטרנט. בגרותו ורצינותו באו לידי ביטוי גם בצורת לבושו וחיצוניותו, מעולם לא נמשך אחרי אביזרים חיצוניים יוצאי דופן,

ומותגים לא היו בתחום התעניינותו. גיא לא חלם על טיול במזרח, או בדרום אמריקה. לאתר סיום השירות הצבאי, הוא תיכנן חופשה בת חודש דווקא באלסקה. מקום של שקט וטפי בראשית, הלם אותו יותר. על יציאה לקורס קצינים ויתר גיא, כדי להמשיך ולשרת ביחידת "מצולות", יחידה מסווגת ומרתקת לדבריו. כאן חשב להמשיך להתקדם ולעשות חייל במקצועו. הבחנתי, כי העדינות והרגישות שלו, לא היו עוד מקור של חולשה. אם בשנים קודמות ניסה להסתיר תכונות אלו, של עדינות ורגישות, תחת מסווה של גבריות ומאצ'ואיזם, הרי שעם הזמן למד לשלב את הרגישות והרוך הטבעיים שלו במראה הגברי. הוא הבין, כי דווקא התכונות הפנימיות היפות, הן המקור האמיתי לעוצמה ולאופטימיות כאבני יסוד עליו בנה עתידו כאדם בוגר ורגיש.

לנו הוריו לא נותר אלא, להזדהות עם שורה משירו של אלי נצר - "טעם החיים":
"האיש הזה נתן טעם לחיינו... והאיש הזה איננו".

סמ"ר גיא מירוז ז"ל

נולד ברמת-גן בט"ו באייר תשמ"א 19.5.1981

נפל בעת מילוי תפקידו

בכ"ז בניסן תשס"ב 7.4.2002

יהיה זיכרו ברוך

"כי שבר גדול הושברנו"

"כי מה זה לפתע באמצע חיינו לכרוע פתאום ולמות"/אברהם חלפי

גיא נולד ברמת-גן ב-19.5.1981 ט"ו באייר תשמ"א.

ב-1986 גיא בן חמש, עברט לגור בהרצליה ונכנס לגן חובה.

ב-1986-1993 גיא ניגן בפסנתר, חודשיים לפני האסון חזר אל הפסנתר ואל עולם המוסיקה אותו הטמיע במשך שנים.

גיא בן שלושה חודשים

גיא בן שנתיים
"אמא למה הכדור עגול!"

1993-1987 בית ספר יסודי
ע"ש שזר הרצליה.

1993-1996 חטיבת הביניים "יד גיורא" הרצליה. ב-1993 גיא בכיתת תיקשוב.

גיא עם כל בני הדודים במסיבת בר המצווה

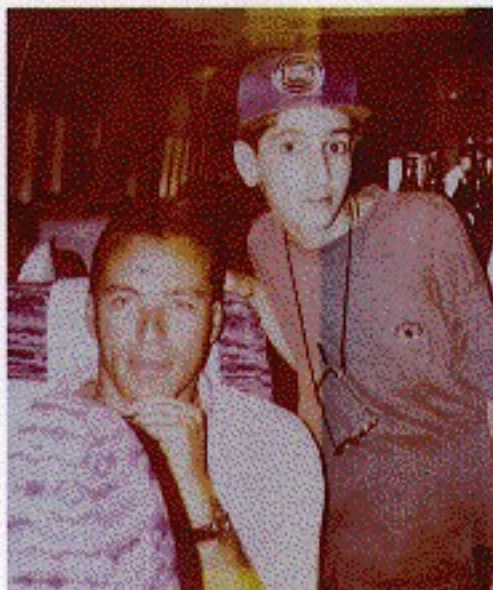
כל המשפחה במסיבת בר המצווה

גיא עם החברים לכיתה במסיבת הבר מצווה

מתנת בר המצווה לגיא היתה נסיעה
ל"סאמר סקול" באסקוט שליד
לונדון וליורו דיסני בפריס.

גיא במטוס בדרכו ללונדון
עם רוני רוזנטל

גיא עם כלבו האהוב לאקי, ידיד נפשו

1999-1996 חטיבה עליונה אורט "יד גיורא" מגמת תכנון ותכנות מערכות מחשבים.

ב-1998 מול מגדלי התאומים
בניו יורק - ארה"ב

ב-1997 עם אמא בדרך לשיט
לאיי הנסיכים - טורקיה

ב-1996 בטיול בפטרה - ירדן

גיא בן 18 עם עידית בחתונתה

גיא בן 20 עם מיטל האחיינית

1999-2000 כיתה י"ג בעתודה טכנולוגית אורט "הרמלין" במגמת מחשבים.
2000 התגייס לשרות סדיר, שובץ בחיל קשר, יחידת מודיעין בגלילות כטכנאי מערכות מחשב.

גיא בתדר

גיא ביחידה בגלילות

7.4.2002 - גיא נגדע בחטף: אוהב אדם, שקט, מאופק, ענו, עדין, רגיש ונדיב לב. אהוב לעד.

לנו הוריו לא נותר אלא, להזדהות עם שורה משירו של אלי נצר -
"טעם החיים":

"האיש הזה נתן טעם לחיינו... והאיש הזה איננו".

ראש המטה הכללי
 צבא סימנו: כא - 7 - 229 לישראל
 ייט: אייר התשס"ב
 1 מאי 2002

דברים לזכרו של גיא מפי מפקדים וחברים ליחידה

משפחת מירון

אלטא - גילי - הירון

איתכם באבלכם על פטת יקירכם, סגל ראשון גיא מירון, זכרונו לברכה.

גיא, זכרונו לברכה, שירת כטכאי מערכות ומחשב ביחידת "מגולות", אשר בחיל המודיעין, עת
 נחרז בנאמנת דרכים ביום כ"ז בניסן התשס"ב, 7 באפריל 2002.

גיא תהא כחייל אחראי ורציני, אשר המגן חריצות רבת. מפקדין מעדיים עליו, כי היה חייל
 איכותי ויטודי, תכונת אשר בא לידי ביטוי במסירותו לעבודה. גיא היה אוהב וחמוד על
 הסובבים אותו.

כמוחבי, כי חסרנו מורשו בקרב מפקדי היחידה והחילית.
 הועלו לדוגת סגל ראשון לאחר פטתו.

זכרו ייחיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

אריה גלגלני
 שאלו מוסר, רב-אסוף
 ראש המטה הכללי

צבא	ההגנה	לישראל
יחי	די"צ	02838
כ"ח	בניסן	התשס"ב
10	באפריל	2002

משפחת מירח היקרה,

יקורכם, סטל ראשון הוא מירח, זכרוננו לברכה, מאז את מותו ביום כ"ו בניסן
התשס"ב, 7 באפריל 2002.

גיא שירת ביחידתי מאז אוקטובר 2000 בתפקיד טכנאי מערכות מחשב, כחלק
מסדור הקשר אשר במפקדת היחידה. הוא ביצע את תפקידו תוך הפגנת מקצועיות
ומסירות רבה, אשר התבטאו תן בשעות הרבות שעבר, מאזר לשעת המפילות, ורן
ברצינות וביאילות בהן ביצע את עבודתו.

לפני כארבעה חודשים קם גיא לסדרים הכשרה לטרוריסטים, על מנת לקבל את תפקיד
האחרון על התורבות בתחום הקשר ביחידה. וזאת, לאות הערכה על אופן תפקודו.

גיא ייזכר כחייל איכותי, אשר נהג ברגש הליכות וחיונה דוגמת לסובבים אותו,
חייל אהוב על חבריו ומתורגן מאוד על ידי מפקדיו.

בשמי, ובשם מפקדי היחידה וחילוה, ברצוני לחזיע את השתתפותנו הכנה
באיבלכם.

מי ייתן ולא תדע עוד צער.

יחי זכרו ברוך.

דודן עיני
מפקד

אלנו-שנה
החודש

גיא בשרות סדיר בחיל הקשר - יחידת מודיעין גלילות

גיא עם החברים ליחידה באילת

8.4.2002 ההספד שנשא סגן מפקד היחידה בהלווייתו של גיא

הגענו לכאן היום, להיפרד בצער עמוק מגיא, שנהרג בתאונת דרכים בעת מלוי תפקידו, והוא עוד לא בן 21.

גיא הגעת ליחידה באוקטובר 2001, לאחר שנת יג' במקצוע תכנות וקורס צבאי בן 5 חדשים. שובצת ביחידה בתפקיד טכנאי מערכות מחשב, תפקיד אותו ביצעת במקצועיות רבה, תוך גילוי יסודיות ואחריות. כאות הערכה על תיפקודך, אף יצאת לפני כארבעה חדשים לקורס הכשרת מדריכים, על מנת לקבל את תפקיד האחראי על הדרכות בתחום הקשר ביחידה. היית חייל שקט וצנוע. הוערכת מאד על ידי מפקדיך והיית אהוד על ידי חבריך. בלטה השקעתך בתפקיד, הן בשעות בהן עבדת מעבר לשעות הפעילות, והן ברצינות וביעילות בהן עשית עבודתך. לכם, חיים, ברוריה ועידית, דעו כי לבנו עמכם. מפקדיו וחבריו של גיא ביחידה, המומים ומתאבלים על מותו הטרגי של גיא כאילו היה בן משפחה, וגם אתם ראו עצמכם חלק ממשפחת היחידה.

גיא, יהי זכרך ברוך

סא"ל שמעון מזרחי (פיצ'ו)

גיא קיבל אחריות וידע תמיד למצוא את כל הפתרונות.
חייל שקט וממושמע, מקצועי וחרוץ - כל מפקד מייחל לחייל שכזה.
גיא תמיד הצחיק את כולנו עם השירים שהיה שומע, עם קופסאות האוכל
הענקיות שהביא מהבית ועד היום אינני יודע איך הכניס את כל המזון
לגופו הדקיק.
גיא נלקח פתאום, בלי שום הכנה, והשאיר את כולנו המומים. "נהרג בעת
מלוי תפקידו" - אפילו במותו ציווה על ידי תיקון תקלה מבצעית, ליחידה
ובאופן ישיר לבטחון ישראל, את החיים.

יהי זכרך ברוך,
לעד ישאר בליבנו.
עומר, ק.קשר

ואז,
למראה פתק שכתב,
בהבזק זכרון של פניו,
במבטו המחייך מתמוטת,
כשמביטים בעיני ההורים הכבויות,
אתה לרגע עוצר, מקפיא זכרון
מבין - לא ישובו לאחור מחוגי השעון
ודמעות עולות וחונקות בגרון
כי מתחוויר לך,
ברגע,
גודל האסון.

גלית ק. תכנון

גיא מירוז, אח במשפחה אחת גדולה

זוכרים אותך כאדם שאין כמותו. עוזר מבלי לצפות לתמורה. נותן מעצמו מבלי לקחת מאחרים. תזכור שתמיד ידענו להעריך אותך ואת טוב ליבך. לא דיברת המון. היית ביישן וצנוע. תמיד היה אפשר לסמוך עליך. בחור אחראי כזה לא רואים בכל יום. כל מטלה היית מסיים ב-100% והיה אפשר ללכת לישון בראש שקט, פרט לאותו יום ה-7.4.02, יום שנסעת למשימה ובגלל כוח עליון לא סיימת, לא חזרת אלינו כמו שרצינו.

**פניך ישאר עמנו לעד
אוהבים אותך
חבריד ליחידה**

גיא וחברו ליחידה ולתפקיד, שחר דוד ז"ל

חברים ללימודים וידידי נפש מספרים...

גיא במסיבת בר המצווה של יניב

בורא עולם, אבקשך להחזיר את הגלגל. את גיא הכרתי מכתה ו' ומיד התחברנו. המשכנו בחברות עד לתאונה שקטעה את חייו. ישבנו ליד אותו ספסל ואף כינו אותו בשמות של שני עכברי מעבדה מסדרת הטלויזיה שגורא אהבנו ("פינקי והמוח") ואף לא החלטנו מי יהיה מי. אני כל הזמן חושב כמה חסר לי חבר שאפשר לדבר איתו על כל כך הרבה דברים שאני לא מספר לאף אחד כולל הורי או חברתי. אני יודע שלא הרבה זכו לחבר כמו גיא, ואני לא חושב שיהיה לי חבר כמו גיא שגרים לי להסתכל על החיים בצורה טובה וקלה יותר... גיא היה חלק ממני. זו הסיבה העיקרית שאני רוצה שתחזיר את הגלגל.

יניב, גולו

חברים ללימודים וידידי נפש מספרים...

גיא במסיבת בר המצווה של יניב

בורא עולם, אבקשך להחזיר את הגלגל. את גיא הכרתי מכתה ו' ומיד התחברנו. המשכנו בחברות עד לתאונה שקטעה את חייו. ישבנו ליד אותו ספסל ואף כינו אותו בשמות של שני עכברי מעבדה מסדרת הטלויזיה שגורא אהבנו ("פינקי והמוח") ואף לא החלטנו מי יהיה מי. אני כל הזמן חושב כמה חסר לי חבר שאפשר לדבר איתו על כל כך הרבה דברים שאני לא מספר לאף אחד כולל הורי או חברתי. אני יודע שלא הרבה זכו לחבר כמו גיא, ואני לא חושב שיהיה לי חבר כמו גיא שגרים לי להסתכל על החיים בצורה טובה וקלה יותר... גיא היה חלק ממני. זו הסיבה העיקרית שאני רוצה שתחזיר את הגלגל.

יניב, גולו

חיכינו בתור להתייצבות. גיא נכנס ראשון ואחרי עשר דקות יצא עם חיוך על הפנים קורן מאושר סיפר שקיבל לשרת במודיעין - בגלילות, בתפקיד שאותו כל כך רצה. סיפר איך בראיון נשאל להעדפה ראשונה ושניה ולאחר מכן ביקשו ממנו להניח את הכומתה הירוקה על הכתף. אמרו לו שירוק נראה טוב עליו. גיא היה מאושר. גיא איפה שלא תהיה, אני מקווה שאתה מאושר וטוב לך ותדע שיש פה חברים שמתגעגעים אליך כמוני.

אלירן

כל מי שבאמת הכיר את גיא יזכור אדם שמאמין בדרכי הקומוניזם, שומע מוסיקה קלאסית ורוק כבד יחד. לא פעם גיא אהב לעבוד על אנשים באינטרנט, אני זוכר את הפעם שבה "קרן" מרמה"ש התחילה לדבר איתי באינטרנט, צרוף מקרים מוזר אבל היא היתה בדיוק כל מה שנער מתבגר מחפש... סיפרתי לגיא עליה וגיא ענה לי "למה שלא תצא איתה, למה אתה מחכה?". לקח לי קצת זמן להבין שזה גיא. תמיד אזכור את גיא כילד שובב, נער מתבגר מלא הומור ובחור מיוחד.

טל

היום אני מרגיש שחסרה לי חוליה שהיתה קשורה אלי. חסרה לי הנוכחות של גיא שהתבטאה באמירות מיוחדות שלו. בצחוקים בוויכוחים על נושאים שונים: דת מדינה מרכסיזם וסוציאליזם. לגיא היה ראש מהפכני. הוא חשב במונחים פילוסופים לגבי הצורך לשנות את החברה. היה כועס על השחיתויות, על הפערים החברתיים. לפעמים קרא

לעצמו "קומוניסט", באינטרנט, בחר לעצמו כנוי: "אנרכוס". ביטא זאת גם

בסמלים חיצוניים: כמו חולצה אדומה, למד את האינטרנאציונל הרוסי ואף הקליט מנגינת הפתיחה בפלאפון הסלולרי שלו. גיא אהב מוזיקת רוק, ובתקופה האחרונה חזר לשמוע יצירות קלאסיות. השמעתי לו את הפנטזיה של שופן ואף הוריד אותה מהאינטרנט. זו אבידה קשה כחבר ללימודים וכחבר אישי.

החברים טל, יובל, ארז וליאורה

אזכור אותך לעד, יובל מרנין

גיא היה החבר הכי טוב שלי. אחת התכונות הבולטות שאני זוכר, זוהי נדיבות הלב שלו. גיא אף פעם, אבל אף פעם לא סירב לכשנזקקתי לו. אני נזכר בחיוך שובה הלב שלו, כאשר הייתי "יורד" עליו, על המוזיקה שהיה שומע, או על סרטי האימה שהיה מביא לי לראות. כל הזמן היה צוחק על משהו, בין על עצמו ובין על העולם...לא היתה לו גישה פסימית לחיים - אף פעם. הסבלנות והרוגע שלו היתה מדהימה. אולי בשל מזג טוב שכזה היה קרוב אלי מכל אדם אחר. גיא השאיר הרבה זכרונות טובים ואמשיך לזכור אותו תמיד.

עמנואל

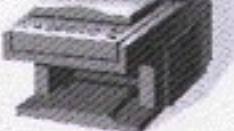
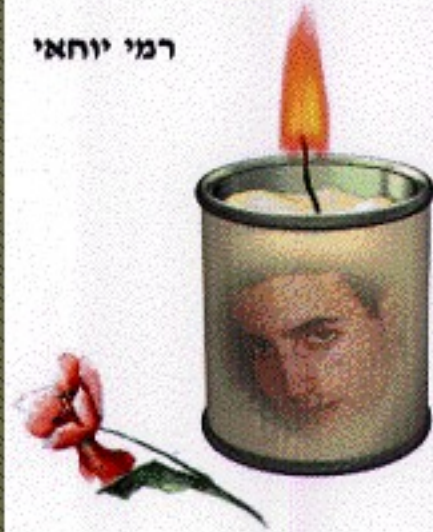

החברים של גיא: גבע, קטיה ואלירן

גיא טיפוס מלא חוש הומור שטיפס לגובה 1.88 במשך כל הזמן שהכרתי את גיא מאז חטה"ב, אני לא זוכר אף פעם אחת שהיינו ביחד ולא זרק איזו בדיחה או שתיים. היה לו חוש הומור מפותח ומאד אהבתי אותו. גיא הפתיע אותי בידע העצום שהיה לו בנושאים שונים: דת, חברה, הסטוריה...הבנתי כמה גיא איכותי ורציני בנוסף להיותו מצחיק שאוהב לקחת הכל בקלות. יש לי הרגשה שמשוהו חסר לי. אין הרבה מלאכים בעולם הזה, אני גאה שיצא לי להכיר אחד כמו גיא מירוז.

רמי יוחאי

הכרותי עם גיא החלה עוד בגן חובה, ועד לאסון הנורא. לגיא היו קטעים מיוחדים שאיפיינו אותו, כמו הצליל שבקע מהפלאפון האישי שלו "האינטרנציונל", דבר שלא פעם הכעיס אותי, אבל תמיד פטר אותי בצחוק מתגלגל: "ארז יהיה בסדר...". בין החבר'ה נזכרים באמירות מיוחדות שהצחיקו אותנו. תמיד ידע לשלוף איזה משפט להרגיע ולפייס. בן אדם מדהים, אין מילים לתאר את אישיותו המקסימה, חבר נאמן שנכון לעזור.

גיא בליבי זכור לעד
ארז סול

לזכרו של גיא מפי מוריו יקיריו

תלמיד טוב, חבר טוב ובן מסור תלמיד שכל מורה בישראל היתה רוצה להתברך בו
היית ילד למופת... נגן למופת... וחייל למופת...

יהי זכרך ברוך
מורתך בכיתה א'-ב' איטה ויטונסקי

הכרתי את גיא והייתי מורתו במשך 4 שנים. לא כל יום נופל בחלקה של מורה
ללמד ילד נפלא כל כך ולהיות עדה להפיכתו מילד חמוד ונבון לנער בוגר
ואינטליגנטי. השנים רק הטיבו עם גיא. מקצוע ההוראה היה הופך לתענוג
ולחוויה אם כל התלמידים במדינתנו היו כמו גיא. רזה גבוה עם עיניים עירניות וסקרניות,
היה אהוב על כל חבריו בכתה. תמיד סבבו אותו כמה בנים מהכתה. החברות שלהם היתה אמיתית נעימה
וזרמה והתחזקה עם השנים כשגדלו והמשיכו ללמוד יחד בתיכון. הלכה לה נשמה יתירה, שאין רבים
כמותה.

מורתו בחטיבת הביניים, מוקירת זכרו
יהודית אלעד

כששמענו אריאלה ואני שגיא נהרג לא האמנו שמישהו בשמים הרשה לעצמו לקטוף פרח נדיר כל כך. בעל מבט חם ועדין. תמיד הישרה נעימות וטוב לב, והצליח לכבוש את כולנו בדרכו השקטה והצנועה. אחד מל"ו צדיקים.

אריאלה בלאט שרה ביליס
חטיבה עליונה

כמורה פגשתי את גיא בכיתת מחשבים ב"אורט" הרצליה כשהוא בכיתה יא'. כאשר קראתי את המבחנים שלו והערתי הערות ידעתי שהוא יקרא את ההערות בעיון, יעמיק בהן, וילמד מהן למבחן הבא. אכן ממבחן למבחן גיא השתפר, וסיים את לימודי התנ"ך בהצטיינות. לאלה שלא מכירים את גיא וקוראים עליו רק כאן הוא עלול להצטייר כ"חנון" אך לא כן הוא, גיא ידע את הגבול של הטעם הטוב, זכה לכבוד והערכה של חבריו, וכידוע היו לו רבים.

מורתך לתנ"ך
רבקה פוזנסקי

לימדתי אותך במשך שנתיים וחצי. הכרתיך כתלמיד נחוש להצליח,
משקיען, אחראי ונעים הליכות. תמיד התייחסת ללימודים ברצינות
וכיבדת את המורים. נהנתי להנחות אותך בהכנת הפרוייקטים. שוחחנו
על מטרות בחיים שלצערי הרב
לא תזכה להגשים. הצלחותיך
הוסיפו לי מוטיבציה כמורה
וכמנחה. אתה תמיד תהיה בליבי
מיכאל צ'רנובילסקי
מורה למחשבים תיכון ומכללה

בפגישות השבועיות שלנו לאורך כשמונה שנים למדתי להכיר את גיא שהלך והפך לנגד עיני מילד בן חובה - סקרן, חוקר ובודק תמיד - לנער חכם ורציני שמחפש ללא לאות ובהתמדה תשובות לשאלות שסקרנו אותו. לא רק הנגינה עצמה עיניינה אותו אלא גם תולדות חייהם של המלחינים, סוגי יצירות ומבנה היצירות וכל מה שקשור לתאוריית המוסיקה. גיא היה תלמיד אהוב שנהנתי מאוד ללמד ולשהות במחיצתו, והיה בולט מאוד בסקרנותו, חוכמתו ורצינותו.

**אזכור אותו תמיד באהבה
רותי מורה לפסנתר**

גיא בחור מצטיין בלימודיו, דוגמא למשקיען. בחור עם דבקות במטרות שהציב לעצמו. גיא הציב לעצמו רף גבוה מאוד ומשימות קשות אך מרתקות, הוא עמד באתגר ללא כחל וסרק.

גיא ראה בתחום ההייטק את עתידו ושאף להרחיב את השכלתו ולהגיע לשלמות בתחום. הוא השקיע מאמצים רבים בלימוד מקצועות המתשבים, פיסיקה ומתמטיקה ברמה הגבוהה ביותר. אך לא רק החומר היה חשוב לגיא, אלא גם הנפש. אהב בעלי חיים מושבע, שומע ומנגן מוסיקה קלאסית גיא היה בן נאמן, עדין שקט ומעריץ את הוריו ללא גבול. הם היו לו תמיד לדוגמא ונראה היה שאופיו היה שילוב מושלם של ברוריה וחיים.
יהיה זכרך ברוך

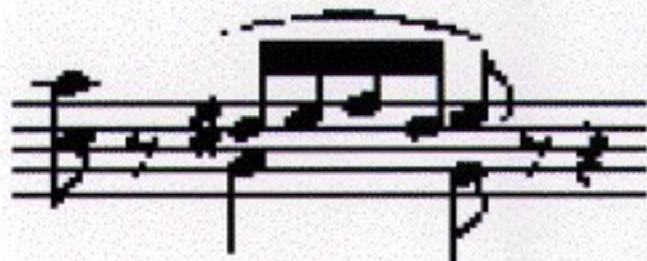

**רבקה הלפמן
מורה למתשבים ואלקטרוניקה
חטיבה עליונה**

היה לכם ילד פרח. פרח אמיתי. ילד שהתבונן בחיים בעיניים פעורות וניסה להבין את משמעותם, את משמעותו שלו, את מקומו בעולם בו הוא חי ואת הדרך הנכונה והאמיתית לבטא את כישוריו ויכולותיו בו. ילד שחי עשרים שנים יפות. הכרתי את גיא ואהבתי את גיא, את שנינותו, חוש ההומור והצחוק שפורץ לפתע פתאום, כמו נזכר שיש קלות ויופי בדברים ובעצמו. לא כל רגעיו של גיא היו קלים. היו תקופות בהן כעס על עצמו, או על העולם, או לא העריך את עצמו כראוי. אבל תמיד ידע בסופו של דבר, לחזור לאיזון, ולהמשיך לחיות את חייו ולקדם את מטרותיו.

אוהב בכל עומק ליבי
בעז שלי

אהוב המשפחה

גיא, אהבנו אותך. חייכן ומקרין אופטימיות. מאושר בחלקך, ידעת להקשיב ולעזור לנו בכל פעם שנתקענו עם המחשבים. גם בתקופה קשה ידעת למצות את הטוב, עברת לסדר היום תוך כדי חיוך, "זה יהיה בסדר זה יעבור". גיא, אתה תמשיך להיות אתנו בכל עת ובכל מקום. נזכור אותך תמיד.

**יקיר ואהוב שלנו
הדודים משפחת דויטש**

אני עדיין יכולה לשמוע את צחוקך המתגלגל בתור ילד שהתרוצץ בגינה במשחקי תופסת ומחבואים עם שלומי. עם הזמן הפכת לנער גבוה, חיוך מבויש, צנוע וממעט במילים. מעולם לא התלוננת, תמיד ראית את חצי הכוס המלאה. מעולם לא התפארת במעשיך או בהשיגך. רק כאשר הלכת מאיתנו הבנו עד כמה היית צנוע למרות מצוינותך. אני לא נפרדת ממך כי לעולם ולנצח תהיה חתום בליבי.

אוהבת שביט

כמו חי מתהלכת דמותך לפני, נאה, גבוה, רזה וחיוך של טוב לב משוך על פניך, תמיד מסודר ונקי - כך ברצוני לזכור אותך. מחמאות לא אהבת לקבל, צניעותך מנעה זאת ממך. לכל אדם התייחסת כשווה גם אם עלית עליו בכישוריו. כאשר ביקשתי את עזרתך בלימודי המחשב, שכמו בכל דבר הצטיינת בהם, נענית מיד בחיוב, והוספת "אם אני יכול, גם את תוכלי - אינך מוכשרת פחות ממני"...
לבנה האוהבת אותך

הזכרונות מגיאות הם בעיקר בתור ילד קטן שהתעניין תמיד בכיור ובניטרה שלי כשהגיע אתכם לבית הורי. מהסיפורים הבנתי שהמשיכה שלו למוזיקה קיבלה ביטוי ממשי בגיל מבוגר יותר. אינני יודע היכן נמצאת הנשמה של גיא כעת. אולי היא מביטה בו מלמעלה ואולי היא התאחדה עם נשמת היקום כולו. אני בטוח אבל, שמגיע לך הגורל הטוב ביותר. אני מתפלל בשבילכם, מקווה שתצליחו לנצח את האוש, שתצליחו למצוא משמעות חדשה ושאוּלי תצליחו אפילו למצוא בתוכם שמתה על שני עשורים שלמים בהם ביליתם במחיצת אותה נשמה יפה וטובה, אותה נשמה ששכנה בגופו של גיא.

עמוס

"והיה כעץ שתול
על פלגי מים..."

גיא יהיה בליבנו לעד
מהאוהבים סמי ושריל

במהלך השבוע שאחרי, פתאום, נגלה לנו עולם ומלואו, עולם שחבל שלא הכרנו, עולם כל כך מורכב, רב גוני, עם המון איכויות. כל כך הרבה חברים היו שם, כל כך הרבה אנשים שהכירו, שהעריכו, שאהבו, זה רק מראה לנו מי גיא באמת היה. היום בדיעבד אני משחזרת איך כילדים לא ידענו להעריך ולא הבנו איך ילד קטן לכשנשאל מה הוא הכי אוהב לשמוע, עונה: "אני אוהב לשמוע רומנסות", הוא אגר בתוכו כל כך הרבה איכויות שחבל שרק היום אנו מגלים ומעריכים.

עם המון אהבה
הלן והדר

"תן להם הכוח לכאוב ולא להשבר, לבכות ולא להתמרמר, להמשיך" / אהונה רוז

תפילת ידידי המשפחה

גיא,

נתברכת בצניעות, ברוחב לב, במסירות, באכפתיות, בהתחשבות וברגישות. לא נהית אחר האופנות המשתנות חדשים לבקרים, ולא רחשת מותגים על אף שידך היתה משגת אותם. אני מרגישה שלכמותך כיוון בן ג'ונסון במאמרו כי "אושרו של האדם ניכר לא בהמוני ידידיו כי אם במבחרם ובערכם". השתייכת לחבורה מובחרת. ובחרת את ידידיך מתוך אהבת אמת. להם הענקת כל שיכולת לתת בנדיבות שנבעה ממעינות טובך. והם ודאי השתאו כמו יתר מכריך, איך גוף עדין כשלך נושא לב עצום ורחב כל כך. בצעירותך הפלאת לנגן גיא. כשפרטת על קלידי הפסנתר, הרעדת לא רק את המקשים בשחור ולבן, אלא גם את נימי נפשה של אמא שהאזינה בהתרגשות ובהטאה תוך עידוד והערכה. וכשחזרת לאחרונה אל הנגינה רחב ליבה מגאוה. מצטרפים אלי גם רפי, יובל ועופר.

שרה גבעון

ככה/שמעון כשר

נולדנו רק ללכת.
מראשית עד אחרית.
ללכת לקראת ערבית ולגווע
הפלא להד"ם
יש צו מגבוה מסמן במלוא עולם:
ככה, ככה, בן אדם.
אל תשאל למה
אל תתמה איככה,
יש צו מגבוה: ככה.

כאשר לביתנו נכנסת לבקר את בנו - תמיד התעכבת קודם
כדי לומר לי שלום אישית ולשאול לשלומי - דבר מאוד ייחודי
לך גיא ולא כל כך אופייני לבני הגיל שעבורם ההורים הנמצאים
בבית הם "אויר". אכן היו לך תכניות לעתיד, שאיפות גבוהות,
חלומות ותקוות, כמו לכל נער בגילך. חבל שתכניותך נקטעו,
ונקטעו חייך, כאשר נקטפת כך פתאום על לא עוול בכפיך, כי
אתה רק טוב עשית וחשבת, ובזולת תמיד האמנת ובטחת. גיא
היקר, היתה לט הזכות להכירך ולהנות מחברתך במשך תשע
שנים. אהבנו אותך. נזכור אותך תמיד גיא, עלם צעיר וטוב,
צנוע ומבטיח, חבר אמיתי וידיד נאמן.

נירה, אמא של יניב גל

גיא

פרח שצמח ונפתח

פרח יפה עדין, קטיפתי

גבוה ודק, זן מיוחד

אהבת מחשב ונגינה,

שילוב המדבר בעד עצמו

שילוב שצפן, ללא ספק

הבטחה נפלאה.

גיא, פרח יפה עדין קטיפתי

גבוה ודק, זן מיוחד

אצלי, כמו אצל כולם,

תשאר לעד פרח לב הזהב.

יהי זכרך ברוך

שולי רובין

גיא, מלאך ומלאך לעולם אינו מת.

אתם זכיתם במלאך שכזה והוא ישאר עמכם לנצח, וישמור

עליכם מלמעלה.

באהבה

דבורה מנגן - אפט

"בשורת איוב" "בני מי יתן מותי תחתך"

זמן - רעיה הרניק

כשאתה הפסקת ללכת
עמד גם הזמן מלכת
ומה טוב הדבר...
בגידך לעדיין תלויים בארון
וספריך על המדף
ובקלטות קולך
(ממש כמו אתמול)
הזמן (העומד במקום)
לא מחק דבר

כמו שעונך שפסק באותה שניה אחת
כמה נפלא ומאדר הזמן
שאינו ממשיך כורס החיים
ואינו נישא איתך לתוך
השכיחה או האבדון.

הזמן עמד מלכת באיתי יום
גם אחת, גם אני, גם הויכוח.

בשורת איוב הגיעה ביום א' בשעה 11.30 בלילה. גיא נהרג בתאונת דרכים. צלצול אחד בדלת הרס ברגע אחד נורא את כל עולמו. כאב חד פלח את לבי תער חד ננעץ במעמקי הלב ונתקע שם מבלי שאפשר יהיה אי פעם לחלצו. תחושה של כאב נורא, נפילה לתהום, טשטוש חושים ואובדן שליטה והכל מלווה בבכי עמוק בכי ללא מעצורים. חלק מגופי ונשמתי נקרע ועם קבורתו של גיא נקבר עמו יחד גם חלק מרכזי מחיי. גיא אהוב לכי. יותר לא יהיה לי למי לדאוג בכל הפרטים הקטנים היומיומיים המעידים על שגרה ברוכה: ההשכמה בבוקר, הכריכים לדרך, ארוחות הפסטה. הכנתם של פתקי ההוראות מה לעשות ומתי כשאיני נמצאת. יותר לא אראה את החיוך הביישני ולא אשמע את הצחוק הקולני, לא עוד הודעות קצרות בטלפון "אמא אני מתאחר" לא עוד שיחות הנפש המסתיימות תמיד במילות עידוד "אמא - אל תדאגי יהיה בסדר" לא ויכוחים עם אבא המסתיימים ב"אבא אתה לא מבין אתה דינוזאור". למה זה קרה לך גיא, שכך בצורה כה אכזרית, נגדעו חייך הצעירים והרעננים! נותרו לי רק הכאב והצער חסרי הגבולות ונטולי המעצורים, איבדתי את היקר לי ביותר ואתו נגזז כל

החלומות וכל התקוות של חיי. יום יום, שעה שעה, דמותך מול עיני ואני ביכה ויודעת בבהירות מוחלטת מה איבדתי ועד כמה גדולה האבדה. ועד כמה היא סופית ובלתי הפיכה. מותך סיים את הפרק החשוב והמשמעותי ביותר בחיי, פרק ההורות. כל ההטאות שהיו לפני האסון פג טעמן סדרי העדיפויות, ערכי החיים, תפישותי האמונתית השתנו. אני מתלבטת בכל כך הרבה שאלות חדשות ואני מגלה את חוסר האונים שבחיי את חוסר הטעם שבהם ומעל הכל אני חשה בחוסר ביטחון בכל צעד ושעל שאני עושה. הביקור בבית הקברות וטיפוחו של הקבר הטרי והרענן, קריאת הכתוביות שעל מצבתך "בחסוף נגדעת - שקט, אוהב אדם, מאופק, ענו, עדין, רגיש ונדיב לב - אהוב לעד" מגבירים את מפלי הדמעות מגבירים את הגעועים ומעצימים את הבדידות. הכאב הוותך את נשמתי כסכין, ההרגשה שאני מתנפצת אל שאול תחתיות. איך איך ממשיכים לחיות עם אובדן כזה? חסרוך מביאני לתחושת קריסה והתפרקות ועתה אנה אני באה?

"צדיק אתה ה' כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך" ירמיהו - יב' 1

לאחר האסון הכבד שניחת עלי הזדהתי עם אמירתו של איוב " ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה". בעבר, כשברכת אלוהים היתה שרויה בביתי, ייחסתי זאת לחסדו הגדול, מעולם לא חשבתי כי כוחי ועוצם ידי עשו לי זאת. ביתי היה פתוח לכל והייתי מאושרת בנתינה שלי לזולת. ועתה, לאחר האסון, לא אוכל לומר שאמונתי לא נפגמה ואני תובעת ממנו, כאיוב בשעתו, " אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני ". אני מביטה למרומים, והשמים נראים לי רחוקים ואטומים, ממאנים לפתוח שער ולקלוט את זעקתי אליו.

אלוהים ברוב חכמתו ידע לקבוע מושבו אי שם למעלה, רחוק מבני אדם, המשליכים עליו אבנים בעת צרה ומצוקה גם הם יודעים, כי אבנים אלה, ישובו ויפלו בסופו של דבר על ראשיהם שלהם. אלוהים נבון ודאג להפיץ דבר מהוות המופשטת, כדי שלא נוכל להביאו למשפט כאחד "האלוהים ". הוא השופט בצדק את ברואי, נאלם דום ואין בפיו תשובה. אלוהים רחום וחנון כיצד הוא טחן אם כך לעוולות להתרחש! שאלה זו נותרת ללא מענה. הוא מביט מלמעלה באדישות. כיצד נקטפים פרחים רכים בעודם באיבם? כיצד קטפת

את הפרח שלי, היחיד, אהוב לכיז פרח שטיפחתי באהבה רבה כל כך ובמסירות אין קץ! שמרתי עליו מכל משמר: מפני רוחות רעות, מפני צינת הלילה ומפני השמש הקופחת בימים, דאגתי לנכש סביבו כל עשב רע שימנע, חלילה, את התפתחותו התקינה. יום יום טיפחתי את סביבת גידולי, דישנתי והעשרתי אותה עוד ועוד. גיא שלי, אכן היה לפרח שפיאר והאיר ביופיו את ביתי ואת כל עולמי. והנה בחטף, בלי שום אות וסימן, ללא שום תמרור אזהרה בלא שהיה בידו סיפק להתגונן, קטפת אותו ביד גסה. ואתה "השופט כל הארץ לא יעשה משפט" אין סדר ואין משפט, אין דין ואין דיין. תהו ובהו וחושך בעולמך. עולם, שלכאורה, בראת "טוב מאוד" אינו אלא בוקה מבוקה ומבולקה. עזובה אני מאלוהי. אלוהים בו האמנתי אך הוא עשה הכל כדי לעקור מלבי את אמונתי בו. מוכה ומיאשת, מצפה ליום בו לא אראה אור יוסף אז, אמצא מנוחה לנפשי הדואבת ומרגוע ללבי המדמם.

אמא